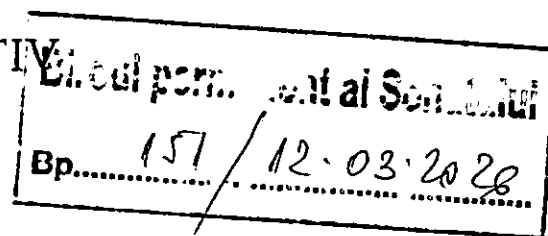

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă pentru protecția
minorilor împotriva riscurilor utilizării rețelelor sociale**

Analizând propunerea legislativă pentru protecția minorilor împotriva riscurilor utilizării rețelelor sociale, transmisă de Secretarul General al Camerei Deputaților cu adresa nr. Plx.61/16.02.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D96/17.02.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect reglementarea protecției minorului în mediul digital, împotriva riscurilor utilizării rețelelor sociale.

Potrivit *Expunerii de motive*, „Inițiativa se înscrie într-o tendință legislativă europeană și internațională clară. Prezenta lege instituie un cadru juridic coerent, proporțional și compatibil cu dreptul Uniunii Europene, în special cu Regulamentul (UE) 2016/679 (GDPR) și Regulamentul (UE) 2022/2065 (Digital Services Act), având ca obiectiv primordial protejarea interesului superior al copilului, prevenirea riscurilor grave și responsabilizarea furnizorilor de servicii de rețele sociale”.

2. Propunerea se încadrează în categoria legilor ordinare, iar în aplicarea art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Menționăm că alte două propuneri legislative care au ca obiect de reglementare **protecția minorilor împotriva conținutului nociv distribuit pe platformele online** (b193/29.05.2025 și b222/05.06.2025), au fost

avizate recent de Consiliul Legislativ, fiind emise avizele favorabile, cu observații și propuneri, nr. 380/06.06.2025 și nr. 389/12.06.2025.

Totodată, concomitent cu prezenta propunere legislativă, au fost trimise spre avizare alte două proiecte având obiect de reglementare similar: **propunere legislativă pentru completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului** (b45/2026) și propunere legislativă privind protecția minorilor sub 16 ani pe platformele de social media (b54/2026).

Pentru sistematizarea legislației și promovarea unor soluții unitare, sugerăm dezbaterea concomitentă a acestor proiecte, în vederea adoptării unui singur act normativ.

5. Din perspectiva drepturilor copilului, considerăm că măsurile legislative care vizează protecția copiilor în mediul online sunt nu doar binevenite, ci și absolut necesare în contextul actual, caracterizat de o expunere tot mai timpurie și mai intensă a copiilor la platformele online. Într-un spațiu digital aflat în continuă expansiune, lipsa unor măsuri clare de reglementare poate expune copiii la riscuri majore.

Apreciem că orice măsură suplimentară privind protejarea copiilor în mediul online trebuie să respecte, în egală măsură, regulile și obligațiile ce revin atât autorităților, cât și furnizorilor de servicii digitale, în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal ale tuturor utilizatorilor, indiferent de vârstă.

Cu toate acestea, având în vedere obligația tuturor acestor actori de a respecta interesul superior al copilului, considerăm că acesta trebuie avut în vedere cu prioritate în orice demers legislativ, chiar și atunci când atingerea sa impune adoptarea unor măsuri suplimentare de siguranță.

6. Precizăm că din cuprinsul **Expunerii de motive** nu reiese ca soluțiile preconizate să fi fost precedate de o temeinică fundamentare, nefiind respectate prevederile art. 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, Expunerea de motive nu respectă structura instrumentului de prezentare și motivare, prevăzută la art. 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nefiind prezentate, printre altele, informații referitoare la consultările derulate în vederea elaborării propunerii, organizațiile și specialiștii consultați, recomandările primite și la impactul financiar asupra bugetului general consolidat.

De asemenea, instrumentul de prezentare și motivare nu conține informații privind concluziile studiilor, lucrărilor de cercetare, evaluărilor statistice, impactul asupra sistemului juridic sau măsurile de implementare.

Astfel, în actuala redactare a Expunerii de motive, sunt încălcate dispozițiile art. 32 alin. (3) teza I¹ din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pe de altă parte, pentru o fundamentare temeinică a soluției legislative propuse, recomandăm completarea **Expunerii de motive** cu informații din raportul tematic al Organizației Mondiale a Sănătății (OMS) intitulat *„A focus on adolescent social contexts in Europe, Central Asia and Canada: Health Behaviour in School-aged Children international report from the 2021/2022 survey: Volume 7”*, care vizează 44 de țări și regiuni. Potrivit acestui raport, **România înregistrează cea mai ridicată prevalență a utilizării problematice a rețelelor sociale în rândul adolescenților de 11, 13 și 15 ani**, respectiv 22% (față de media de 11%), și, totodată, cea mai mare creștere a acestui indicator comparativ cu studiul anterior HBSC 2017/2018.

În raportul tematic menționat, OMS subliniază nevoia urgentă ca **statele să își consolideze măsurile privind reglementarea și accesul adolescenților la tehnologiile digitale, în cadrul unei abordări cuprinzătoare**, care să includă, printre altele, educație pentru alfabetizare digitală în școli, implicarea familiei și măsuri de sprijin adecvate, formarea cadrelor didactice și a profesioniștilor relevanți, precum și responsabilizarea platformelor online pentru aplicarea limitelor de vârstă și pentru adoptarea unui design mai sigur pentru această categorie de utilizatori.

7. Menționăm că, potrivit prevederilor art. 7 alin. (3¹) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Propunerile legislative, proiectele de legi și celelalte proiecte de acte normative vor fi însoțite, în mod obligatoriu, de o evaluare preliminară a impactului noilor reglementări asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”*.

Precizăm că evaluarea preliminară a impactului noilor reglementări asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului reprezintă un set de activități și proceduri realizate cu scopul de a asigura o fundamentare adecvată a inițiativelor legislative, în vederea, atât a evaluării impactului legislației specifice în vigoare la momentul elaborării proiectului de act normativ, cât și a evaluării impactului politicilor publice pe care proiectul de act normativ le implementează.

¹ „Motivarea trebuie să se refere la forma finală a proiectului de act normativ”.

În considerarea impactului propunerii legislative asupra drepturilor și libertăților copiilor, apreciem că este necesară o **evaluare preliminară a impactului reglementărilor propuse asupra drepturilor și libertăților fundamentale** ale acestora.

8. Precizăm că, potrivit prevederilor art. 13 lit. a) și c) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare „actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, scop în care: a) proiectul de act normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel, cu care se află în conexiune; ... c) proiectul de act normativ trebuie să fie corelat cu reglementările comunitare și cu tratatele internaționale la care România este parte”.

În context, menționăm aplicarea directă a Regulamentului (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale - DSA - Digital Services Act), adoptat în cursul anului 2022 și aplicabil în integralitate începând cu data de 17.02.2024 și care își propune să armonizeze normele aplicabile serviciilor intermediare pe piața internă, stabilind un set de reguli ce trebuie respectate și puse în aplicare de furnizorii de servicii intermediare.

Regulamentul privind serviciile digitale este un act legislativ european direct aplicabil statelor membre din Uniunea Europeană, potrivit prevederilor art. 288 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și art. 148 alin. (2) din Constituția României, republicată, și conține o serie de obligații care vizează furnizorii de servicii intermediare cum ar fi, cu titlu de exemplu, platformele online, rețelele sociale, marketplace-urile, magazinele de aplicații, motoarele de căutare sau furnizorii de servicii de găzduire.

Menționăm că art. 28 alin. (1) din regulament **stabilește în sarcina furnizorilor de platforme online accesibile minorilor obligația de a institui măsuri adecvate și proporționale pentru a asigura un nivel ridicat de confidențialitate, siguranță și securitate a minorilor în cadrul serviciului lor.**

Prin considerentul (71) din preambulul regulamentului, sunt clarificate situațiile în care o **platformă online este accesibilă minorilor**, respectiv „*atunci când condițiile sale generale de utilizare le permit minorilor să utilizeze serviciul, când serviciul său este direcționat către minori sau este utilizat în mod predominant de aceștia sau când furnizorul are cunoștință în alt mod de faptul că unii dintre destinatarii serviciului său sunt minori*”.

În conformitate cu art. 19 din Regulamentul privind serviciile digitale, obligația prevăzută la art. 28 alin. (1) din regulament nu se aplică furnizorilor de platforme online care se califică drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici, cu excepția cazului în care platforma lor online a fost desemnată de Comisia Europeană drept o platformă online foarte mare în conformitate cu art. 33 din regulament.

Totodată, menționăm adoptarea Legii nr. 50/2024² care are ca obiect reglementarea serviciilor intermediare oferite destinatarilor acestora care sunt stabiliți sau situați în Uniunea Europeană, furnizate de furnizorul de servicii intermediare al cărui loc principal de stabilire se află în România ori care își are reședința în România ori al cărui reprezentant legal este stabilit în România.

Conform prevederilor art. 3 lit. g) pct. (iii) coroborate cu art. 3 lit. i) din Regulamentul (UE) 2022/2065, un serviciu intermediar înseamnă și un serviciu de găzduire, iar o platformă online este un serviciu de găzduire care, la cererea unui destinatar al serviciului, stochează și diseminează informații către public.

Prin urmare, observăm că prevederile Legii nr. 50/2024 vizează și reglementarea platformelor online.

În acest context, apreciem că prezenta propunere legislativă se dorește a fi reglementare cu caracter special³ prin raportare la normele Regulamentului (UE) 2022/2065 și ale Legii nr. 50/2024.

În contextul existenței Regulamentului (UE) 2022/2065 și a Legii nr. 50/2024, apreciem că Expunerea de motive ar trebui să cuprindă justificări suplimentare din care să reiasă caracterul insuficient al normelor aflate în vigoare, precum și elementele de noutate ale inițiativei legislative circumstanțiat prin raportare la categoriile de situații și la specificul soluțiilor legislative instituite, în acord cu prevederile din Legea nr. 24/2000.

9. Din perspectiva *eficacității și proporționalității măsurilor* ce trebuie instituite, fără a ne pronunța asupra oportunității soluției legislative propuse, apreciem că o *interdicție completă privind crearea și utilizarea contului sub 15 ani pe platformele de socializare* riscă să

² privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale), precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic.

³ Cu privire la caracterul special al unei norme, menționăm că, potrivit art. 15 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare: „caracterul special al unei reglementări se determină în funcție de obiectul acesteia, circumstanțiat la anumite categorii de situații, și de specificul soluțiilor legislative pe care le instituie”.

fie ușor de eludat (consum fără cont, utilizarea contului altei persoane) ***și să ignore diferențele relevante de dezvoltare între grupe de vârstă.***

În logica argumentelor invocate frecvent de specialiști în spațiul public, o alternativă ar fi un model etapizat, în care, pentru segmentul de vârstă de la 12 sau 13 ani până la 15 sau 16 ani, se permite ***accesul condiționat la platforme de socializare care respectă cerințe de protecție a minorului, cu acordul și implicarea părinților sau tutorelui*** (consimțământ parental verificabil).

Totodată, apreciem că o trecere bruscă, la împlinirea vârstei de 15 ani, de la o interdicție totală la acces nerestricționat la platformele de socializare nu este, în sine, o soluție optimă din perspectiva protecției minorilor, întrucât nu favorizează formarea graduală a competențelor de utilizare responsabilă și nici adaptarea progresivă la riscurile specifice mediului online. În această logică, un regim tranzitoriu, cu acces condiționat și garanții adecvate pentru categoria 12/13-15/16 ani, poate asigura o tranziție mai controlată și mai ușor de corelat cu măsurile educaționale și cu rolul părinților sau tutorelui.

O asemenea soluție ar permite legiuitorului să iasă din logica unei interdicții generale și ***să reglementeze riscurile asociate platformelor de socializare, prin obligații clare pentru acestea***, de tipul:

- setări implicite de confidențialitate ridicată (profil nepublic, limitarea căutării);
- limitarea sau condiționarea funcționalităților cu risc și a mecanismelor de amplificare;
- limitări privind colectarea și prelucrarea datelor și publicitatea (în special publicitatea direcționată către copii);
- instrumente de control parental și raportare etc.

Totodată, pentru a evita o reglementare excesiv de largă, astfel încât norma să limiteze capabilitățile nocive, ***fără a suprima însă utilizări care pot avea și componentă de socializare interpersonală și informare, ar fi utilă identificarea funcționalităților cu risc***, cum ar fi:

- personalizarea automată a fluxului de conținut (feed) prin recomandări bazate pe profilare sau comportament;
- indicatori de popularitate care stimulează competiția și validarea socială (număr de like-uri, share-uri, vizualizări, urmăritori);
- funcții de amplificare a distribuției și a expunerii publice (recomandări către persoane necunoscute, redistribuire virală, livestream, recomandarea conturilor);
- filtre și efecte de înfrumusețare și alterare a imaginii;
- mecanisme de recompensă etc.

De altfel, instituirea unei interdicții generale și aplicarea sa bruscă, fără un regim tranzitoriu și fără măsuri complementare, poate genera efecte adverse de natură comportamentală la o parte dintre adolescenți (de exemplu, reacții de tip „sevraj psihologic”, cu creșterea iritabilității, anxietății și conflictelor). Prin urmare, în considerarea principiilor proporționalității și a interesului superior al copilului, se recomandă analizarea instituirii unui mecanism de tranziție și corelarea cu măsuri de sprijin (alfabetizare media și digitală, informare și îndrumare pentru părinți, consiliere psihologică școlară etc.), pentru a evita ca protecția minorilor să fie redusă exclusiv la un instrument prohibitiv.

10. La **art. 1 lit. b)**, referitor la sintagma „*furnizorilor de servicii de rețele sociale*”, întrucât aceasta este utilizată în mod recurent în cuprinsul proiectului, recomandăm definirea acestei sintagme în articolul privind definițiile, pentru claritatea și previzibilitatea normei și pentru evitarea interpretărilor neunitare.

11. În acord cu normele de tehnică legislativă, **art. 1¹** trebuie marcat ca **art. 2**, cu renumerotarea tuturor articolelor subsecvente.

La actualul **art. 1¹ lit. a)**, în ceea ce privește noțiunea de „*serviciu digital*”, se observă că aceasta nu este definită ca atare nici de prezenta propunere legislativă, nici de Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului european și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale), care operează însă cu noțiunile de serviciu al societății informaționale, serviciu intermediar și platformă online. Potrivit regulamentului, *platformele online, definite la art. 3 lit. i), sunt o subcategorie a serviciilor intermediare, care, la rândul lor, fac parte din categoria mai largă a serviciilor societății informaționale.*

Prin urmare, pentru un plus de precizie a normei, sugerăm înlocuirea expresiei „serviciu digital” cu sintagma „*platformă online*”. În acest sens, a se vedea considerentul (13) din preambulul Regulamentului privind serviciile digitale, care menționează „*Platformele online, cum ar fi rețelele sociale sau platformele online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții (...)*”.

Pe de altă parte, termenii „*publice*” și, mai ales, „*semipublice*” sunt lipsiți de precizie și pot conduce la interpretări neunitare. Prin urmare, recomandăm fie definirea lor explicită, fie înlocuirea cu criterii obiective verificabile, din care să rezulte că un conținut sau un serviciu ori o zonă a platformei online este accesibil(ă) unui număr nedeterminat

de utilizatori sau destinatari (de exemplu, aderarea este deschisă fără selecție reală) și, respectiv, pe bază de invitație sau înscriere, cu un număr determinat ori determinabil de membri (de exemplu, accesul presupune validare individuală de către administrator).

La **lit. b)**, precizăm că noțiunea de „*minor*”, respectiv persoana care nu a împlinit 18 ani rezultă deja din art. 38 alin. (2) din Codul civil, astfel încât reluarea definiției nu este necesară, putând fi utilizată o normă de trimitere.

La **lit. d)**, pentru claritatea dispozițiilor preconizate, propunem a se detalia sintagma „*principiul minimizării datelor*”.

12. La actualul **art. 2 alin. (1)**, formularea „*își desfășoară activitatea pe teritoriul României*” poate conduce la interpretări neunitare și la limitarea nejustificată a sferei de aplicare, în special în cazul furnizorilor stabiliți în alte state membre ale Uniunii Europene sau în state terțe care furnizează servicii online accesibile din România. Prin urmare, recomandăm înlocuirea cu un criteriu referitor la oferirea serviciului către utilizatorii din România.

Pe de altă parte, interdicția vizează „*crearea de conturi pentru persoanele cu vârsta sub 15 ani*”. În această arhitectură normativă rămân neacoperite sau insuficient acoperite situații precum accesarea conținutului fără cont (acolo unde platforma permite) și utilizarea prin contul altei persoane (părinte, frate, prieten), ceea ce poate conduce la eludarea măsurii și la aplicare neunitară. De aceea, recomandăm clarificarea intenției legiuitorului: dacă se urmărește limitarea strict a conturilor sau limitarea accesului efectiv la funcționalități relevante.

La **alin. (2)**, pentru precizia normei, partea finală trebuie să prevadă în mod expres vârsta avută în vedere, eventual aceasta poate fi redată sub forma „*până la împlinirea acestei vârste*”.

La **alin. (3)**, semnalăm că criteriul „*fără scop lucrativ*” nu se corelează neapărat cu nivelul de risc, întrucât un serviciu operat de o entitate non-profit poate include aceleași funcționalități de profilare sau interacțiune ca o platformă online comercială.

13. La actualul **art. 4 alin. (1)** partea introductivă, verbul „a preveni” poate fi interpretat ca obligație de rezultat, respectiv împiedicarea apariției conținutului, și poate sugera măsuri de tip monitorizare generală. De aceea, sugerăm înlocuirea cu o obligație de diligență, caz în care norma ar putea avea următorul cuprins:

„(1) Furnizorii de servicii de rețele sociale au obligația *să adopte măsuri adecvate și proporționale pentru limitarea difuzării și pentru eliminarea* cu celeritate a conținuturilor care:”.

La **lit. a)**, pentru rigoare normativă, sugerăm înlocuirea termenului „glorifică” cu termenul „**încurajează**”.

La **alin. (2)**, pentru unitate de redactare, propunem înlocuirea termenului „Furnizorii” cu sintagma „Furnizorii **de servicii de rețele sociale**”.

De asemenea, sintagma „*atunci când este implicat un minor*” este ambiguă (nu rezultă dacă minorul este autorul conținutului, persoana vizată sau victima, apare în conținut ori este doar destinatarul acestuia), ceea ce poate genera aplicarea neunitară a termenului de 24 de ore și raportări abuzive. Prin urmare, recomandăm precizarea criteriului sau modului de declanșare a curgerii termenului respectiv.

La **alin. (3)**, norma are natură sancționatorie și ar trebui reflectată unitar în dispozițiile privind sancțiunile (art. 8), prin stabilirea expresă a faptei contravenționale și a sancțiunii aplicabile, precum și prin includerea mențiunii că aplicarea sancțiunilor contravenționale nu exclude răspunderea penală, dacă fapta întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni.

14. La actualul **art. 5 alin. (2)**, sintagma „*dispozitive conectate la internet*” este excesiv de largă și neoperabilă, întrucât include o gamă foarte variată de produse - de la telefoane mobile sau tablete până la aparate de aer condiționat sau boilere electrice - fără un criteriu clar de relevanță pentru scopul reglementării. Această formulare poate conduce la aplicare neunitară și la dificultăți de conformare și control. De aceea, propunem restrângerea categoriei (de exemplu, la telefoane inteligente și tablete ori dispozitive destinate în mod principal accesului la platforme online) sau definirea acestei expresii în cuprinsul articolului privitor la definiții.

15. Actualul **art. 6** prevede că „Ministerul Educației introduce în curricula școlară obligatorie programe”, însă Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023 stabilește că **curriculumul național** include planurile-cadru și **programele școlare** (art. 85 alin. (7)), iar acestea sunt elaborate de instituțiile și organismele abilitate ale Ministerului Educației și Cercetării și aprobate prin ordin al ministrului educației și cercetării (art. 88 alin. (2)).

În consecință, recomandăm reanalizarea normei în acord cu mecanismul prevăzut de Legea nr. 198/2023, eventual printr-o soluție de modificare a art. 88 alin. (10) din lege, în vederea includerii unei teme specifice (de exemplu, educație media și digitală) în lista temelor ce trebuie introduse în planurile-cadru de învățământ și programele școlare pentru disciplinele de studiu și modulele de pregătire obligatorii din învățământul preuniversitar.

16. Referitor la norma propusă la **art. 7**, semnalăm că sediul materiei se regăsește, la nivelul legislației primare, la art. 106 alin. (4), (5) și (7) din Legea nr. 198/2023, iar la nivelul reglementărilor subsecvente, în Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar, aprobat prin Ordinul ministrului educației nr. 5.726/2024, precum și în Statutul elevului, aprobat prin Ordinul ministrului educației nr. 5.707/2024.

În consecință, în acord cu **principiul unicității reglementării**, soluția legislativă trebuie să vizeze și, respectiv, să dispună modificarea și/sau completarea reglementărilor menționate.

17. În ceea ce privește **art. 8**, prin care se stabilesc sancțiunile, precizăm că modalitatea de reglementare nu întrunește cerințele de claritate, previzibilitate și accesibilitate și nu respectă principiile răspunderii juridice, reieșite din jurisprudența constantă a Curții Constituționale referitoare la formele de răspundere.

Astfel, în primul rând, norma nu prevede în mod expres tipul răspunderii incidente, ci doar sancțiunile aplicabile. O astfel de modalitate de reglementare face imposibilă stabilirea regulilor aplicabile în ceea ce privește constatarea faptelor, aplicarea sancțiunilor și căile de atac împotriva acestora.

Este adevărat că din prevederea în cuprinsul **alin. (1) lit. a) și b)** pare a rezulta că s-a avut în vedere instituirea răspunderii contravenționale, însă în **partea introductivă a art. 8** ar fi trebuit să existe o precizare expresă în acest sens.

Menționăm însă că, indiferent de forma de răspundere stabilită, este necesar ca norma de sancționare să cuprindă descrierea acestor fapte, nu o trimitere generică la „*obligațiile prevăzute de prezenta lege*”, a căror încălcare se sancționează.

În acest sens, așa cum a reținut Curtea Constituțională în Decizia nr. 30/2025, ale cărei considerente sunt aplicabile, *mutatis mutandis* pentru oricare formă de răspundere juridică, „*norma prin care sunt stabilite contravenții trebuie să indice în mod clar și neechivoc obiectul material al acestora în chiar cuprinsul normei legale sau acesta trebuie să poată fi identificat cu ușurință, prin trimiterea la un alt act normativ cu care textul incriminator se află în conexiune, în vederea stabilirii existenței sau inexistenței contravenției. Norma trebuie redactată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își controleze conduita, astfel încât să fie apt să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care ar putea rezulta din săvârșirea unei anumite fapte. Ca atare, legea trebuie să definească în mod clar contravențiile și*

sanctiunile aplicabile, fiind necesar ca destinatarul normei să cunoască din însuși textul normei juridice aplicabile care sunt actele, faptele sau omisiunile ce pot angaja răspunderea sa contravențională.” (par. 22).

Pe de altă parte, sancțiunile prevăzute la **art. 8 alin. (1)** sunt imposibil de aplicat în practică, normele neîndeplinind cerințele obligatorii de claritate, previzibilitate și accesibilitate.

Astfel, la **lit. a)** se prevede drept sancțiune „amenda de până la 3% din cifra de afaceri”, fără a se prevedea limita minimă a amenzii și fără a se preciza ce anume semnifică noțiunea de „cifra de afaceri globală”.

La **lit. b)**, sancțiunea prevăzută este „suspendarea temporară a activității”, fără a fi precizate limitele acestei sancțiuni, astfel încât aplicarea ei nu s-ar putea face decât arbitrar.

În ceea ce privește norma propusă pentru **lit. c)**, precizăm că trimiterea generică la „alte sancțiuni prevăzute de legislația Uniunii Europene” nu poate reprezenta o dispoziție sancționatorie, nerezultând nici măcar care ar putea fi actele vizate text.

18. La **art. 9**, textul se referă la o „posibilitate”, fără a reglementa cu adevărat o formă de răspundere juridică, iar trimiterea la dispozițiile Codului penal este imprecisă, întrucât nu se poate stabili care anume infracțiune este vizată de expresia „poate constitui formă de neglijență, în condițiile Codului penal”, astfel încât norma nu poate fi adoptată în forma propusă.

19. Dispozițiile propunerii legislative sunt formulate, în parte, la nivel de principiu și conțin obligații tehnice a căror aplicare presupune standarde și proceduri detaliate (de exemplu, mecanisme de verificare a vârstei, garanții de minimizare a datelor, cooperare și fluxuri instituționale etc.).

În lipsa unor norme metodologice sau acte subsecvente care să stabilească repere minimale și proceduri uniforme, există risc de aplicare neunitară și de dificultăți în monitorizare și control. Ca atare, recomandăm introducerea unei dispoziții de punere în aplicare care să prevadă elaborarea și aprobarea, într-un termen determinat, a normelor metodologice de aplicare a legii, care ar putea include și normele referitoare la sistemele de verificare a vârstei, prevăzute la **art. 3 alin. (1)** din proiect.

20. Semnalăm că trebuie respectate prevederile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia „(1) *Soluțiile legislative preconizate prin proiectul de act normativ trebuie să acopere întreaga problemă a relațiilor sociale ce reprezintă obiectul de reglementare pentru a se evita lacunele legislative*”.

În acest sens, menționăm că, în actuala redactare, soluțiile legislative preconizate sunt incomplete, deoarece nu sunt prevăzute norme tranzitorii prin care să se stabilească soluții pentru situația conturilor deja create pe platformele de socializare, astfel încât să se reglementeze dacă acestea sunt și rămân supuse dispozițiilor legale care le-au instituit.

Precizăm că, potrivit prevederilor art. 26 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care prin noua reglementare sunt afectate raporturi sau situații juridice născute sub vechea reglementare, dar care nu și-au produs în întregime efectele până la data intrării în vigoare a noii reglementări, sunt necesare soluții legislative pentru situații tranzitorii.

Cu privire la normele tranzitorii, precizăm că, în paragrafele 31 și următoarele din **Decizia nr. 402 din 19 septembrie 2024**⁴, cu privire la normele intertemporale (tranzitorii), Curtea Constituțională a reținut că dispozițiile tranzitorii cuprind măsurile ce se instituie cu privire la derularea raporturilor juridice născute în temeiul vechii reglementări care urmează să fie înlocuită de noul act normativ și trebuie să asigure, pe o perioadă determinată, corelarea celor două reglementări, astfel încât punerea în aplicare a noului act normativ să decurgă firesc și să evite retroactivitatea acestuia sau conflictul între norme succesive⁵. Rolul normei tranzitorii este acela de a corela vechea reglementare cu noua reglementare, prin stabilirea unor măsuri referitoare la raporturile juridice apărute în temeiul vechii reglementări menite să evite retroactivitatea noii reglementări sau conflictul între normele succesive.

Obligația de a corela cele două reglementări, „astfel încât punerea în aplicare a noului act normativ să decurgă firesc”, are ca scop inclusiv evitarea hiatusului normativ cu privire la materia reglementată, legiuitorul fiind obligat să adopte măsurile necesare pentru a preîntâmpina un vid legislativ care poate genera consecințe juridice negative⁶.

PREȘEDINTE
ROMÂNIA
Florin IORDACHE

București
Nr. 192/06.03.2026

⁴ Publicată în Monitorul Oficial nr. 15 din 10.01.2025.

⁵ Decizia nr. 134 din 19 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 10 iulie 2024, paragraful 16.

⁶ Decizia nr. 398 din 4 iulie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 869 din 27 septembrie 2023, paragraful 13, sau Decizia nr. 400 din 4 iulie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 942 din 18 octombrie 2023, paragraful 18.